

Rozsudek Vyššího vojenského soudu ze dne 18.03.1971, sp. zn. To 86/71, ECLI:CZ:VVS:1971:TO.86.1971.1

Číslo: 60/1971

Právní věta: Cvičnou stráž nelze pokládat za strážní službu ve smyslu služebního předpisu Zákl-1-2 (ŘPSS). Jednání vojáka, který násilím urazí vojáka stejné hodnosti v době, kdy uražený vykonává službu v tzv. cvičné strážci, nelze proto kvalifikovat podle odst. 2 písm. a) § 278 tr. zák., tj. že čin byl spáchán proti vojenské strážci, nýbrž jen podle odst. 1 § 278 tr. zák.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 18.03.1971

Spisová značka: To 86/71

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Urážka mezi vojáky

Předpisy: 140/1961 Sb. § 278

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 60/1971 sb. rozh.

Cvičnou stráž nelze pokládat za strážní službu ve smyslu služebního předpisu Zákl-1-2 (ŘPSS). Jednání vojáka, který násilím urazí vojáka stejné hodnosti v době, kdy uražený vykonává službu v tzv. cvičné strážci, nelze proto kvalifikovat podle odst. 2 písm. a) § 278 tr. zák., tj. že čin byl spáchán proti vojenské strážci, nýbrž jen podle odst. 1 § 278 tr. zák.

(Rozsudek vyššího vojenského soudu ze dne 18. 3. 1971 sp. zn. [To 86/71.](#))

K odvolání prokurátora proti způsobu výkonu trestu u obžalovaného, rozhodl vyšší vojenský soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2, § 259 odst. 3 tr. ř. tak, že zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině v bodě 1., a v celém výroku o trestu a obžalovaného uznal vinným trestným činem urážky mezi vojáky podle § 278 odst. 1 tr. zák. a při nedotčeném výroku o vině v bodě 2. rozsudku jej za to odsoudil podle § 278 odst. 1 tr. zák., za použití § 35 odst. 1 tr. zák., k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 9 měsíců a pro výkon tohoto trestu jej zařadil do první nápravně výchovné skupiny.

Z odůvodnění:

Rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 17. 2. 1971 sp. zn. 3 T 20/71 byl obžalovaný

odsouzen pro trestné činy urážky mezi vojáky podle § 278 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. a svémocného odloučení podle § 284 odst. 2 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na jeden rok nepodmíněně, přičemž výkon tohoto trestu byl nařízen do vojenského nápravného útvaru.

Výrok o vině trestným činem podle § 278 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. opíral soud prvního stupně o zjištění, že obžalovaný dne 27. října 1970 u své jednotky skutkem urazil voj. Z. I. při výkonu strážní služby.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání vojenský prokurátor, a to do výroku o způsobu výkonu trestu.

K odvolání prokurátora přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu a shledal pochybení též v tom, že soud prvního stupně považoval úkony výcviku ve strážní službě - které v kritickém období poškozený plnil - za službu, jež je svým účelem, způsobem výkonu a svým významem rovnocenná skutečné strážní službě. Toto pochybení pak mělo odraz v nesprávném právním hodnocení trestného počínání obžalovaného, který byl chybně uznán vinným urážky mezi vojáky i podle druhého odstavce § 278 tr. zák.

Vojenská stráž ve smyslu tohoto zákonného ustanovení je podle služebního předpisu Zákl-1-2 (ŘPSS) součástí vojenské ozbrojené jednotky, určené ke střežení a obraně vojenského objektu, bojové techniky, vojenského majetku, jakož i střežení vojáka ve vazbě. Výkon takovéto služby je strážní službou, jež je plněním bojového úkolu, neboť vyžaduje od všech příslušníků stráže přesné dodržování všech ustanovení pro výkon strážní služby, zejména potřebnou iniciativu, rozvážnost, rozhodnost, bdělost a vědomí osobní odpovědnosti za střežení vojenský majetek a osoby.

Z obsahu soudního spisu, zejména pak z výpisu denního rozkazu o určení tzv. cvičné stráže, jakož i ze strážních pravidel a plánu tzv. cvičné stráže vyplývá, že v kritické době dne 27. října 1970 kolem 19,30 hod. plnil voj. Z. I. jen určenou výcvikovou služební činnost v rámci nařízeného výcviku pro výkon skutečné strážní služby z důvodu získání potřebných návyků. Je sice pravda, že v rámci tzv. cvičné stráže, v níž plnil určené úkoly, voj. Z. I. vykonával i úkoly střežení svěřené občanským strážným závodem, ale hlavní náplní činnosti této cvičné stráže byl výcvik prvního ročníku k výkonu skutečné strážní služby, která je po zácvičku očekávala, a to mimo objekt kasáren a ve ztíženějších podmínkách. Při správném zhodnocení důkazních prostředků k otázce vyzbrojení tzv. cvičných strážných na tzv. cvičných stanovištích, měl tedy prvostupňový soud dojít k závěru, že obžalovaný H. svým jednáním v kritické době naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu urážky mezi vojáky podle § 278 tr. zák., ovšem jen podle prvního odstavce cit. ustanovení. Obžalovaný svým jednáním totiž skutkem urazil vojáka stejné hodnosti v době, kdy uražený vykonával službu.